GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 250. *Duminecă 10 (22) Noemvre.* **1885.**

Brașovŭ, 9 Noemvre 1885.

Nimicŭ nu ne póte înfățișa mai bine situațiunea poporului românŭ sub „părintésca“ oblăduire ungurésca, ca faptulŭ petrecutŭ înainte cu vr'o ḍece ḍile aicĭ în Brașovŭ pe têrêmulŭ învĕțămêntului publicŭ.

Cu-o falcă în ceriu și cu una'n pămêntŭ sosì într'o bună diminéță în orașulŭ nostru unŭ comisarŭ alŭ ministeriului de instrucțiune cu „grava și importanta“ misiune d'a aduce ordinulŭ de închidere alŭ „scólei industriale române de aicĭ.“

In realitate n'a esistatŭ în Brașovŭ o asemenea scólă, ci esista numai planulŭ și voința de a-o înființa, întrunindu-o cu scóla comercială inferióră, ce este susținută de gremiulŭ comerciantilorŭ. S'a trimisŭ în acéstă privință unŭ proiectŭ de statute ministeriului, dela care s'a cerutŭ recunóscerea caracterului confesionalŭ alŭ scólei.

Rĕspunsulŭ ĭlŭ cunóscemŭ. Guvernulŭ unguresců s'a grăbitŭ a decreta de pe acum mórtea scólei industriale române, ce încă nicĭ nu se născuse. De aicĭ putemŭ sĕ conchidemŭ câtŭ de îngrijațĭ suntŭ cei dela cârmă, ca nu cumva meseriașii românĭ sĕ fiă pușĭ în posițiune d'a se bucura de o instrucțiune în limba lorŭ maternă; putemŭ sĕ conchidemŭ câtŭ de mare este sprijinulŭ ce'lŭ întêmpină causa învĕțămêntului nostru românescŭ la Budapesta.

Ucasulŭ, ce l'a adusŭ în buzunarŭ comisarulŭ ministerialŭ d. Peterffy, se întemeiéză pe afirmarea, că legea pentru meseriașĭ ar dá numai comunelorŭ și statului dreptulŭ de a întreține scóle de industriă.

Nu cunóscemŭ tecstulŭ acestui ucasŭ, dér suntemŭ convinșĭ că printr'însulŭ se violéză dreptulŭ celŭ dă legea de scóle confesiunilorŭ, reuniunilorŭ și privațilorŭ de a-și înființa institute publice alăturĭ cu comunele și cu *statulŭ*.

§-ulŭ 80 alŭ legei industriale (art. de lege XVII din 1884) prescrie:

»In acele comune, unde suntŭ celŭ puținŭ 50 de învĕțăcei la meserii și unde nu se află pentru ei o scólă deosebită, este dătóre comuna a îngriji de instrucțiunea învĕțăceilorŭ prin înființarea unui cursŭ deosebitu.«

Cine va puté deduce din acestŭ § că numai comunele și statulŭ arŭ avé dreptulŭ d'a înființa scolĭ industriale pentru poporŭ? Nu trebue din contră sĕ conchidemŭ din cuvintele: „unde nu esistă pentru învățăcei *o deosebită* scólă“, că legislatorulŭ s'a gânditŭ aicĭ tocmai la scóle carĭ nu suntŭ susținute de statŭ, căcĭ altfelŭ n'ar fi vorbitŭ numai în generalŭ de „scóle deosebite“. („külön“, — care cuvêntŭ are și însemnătatea de “privatŭ“-)

Acésta resultă și din ordinațiunea ministrului de instrucțiune dela 3 Augustŭ 1883 Nr. 26,130 privitóre la scólele de meseriașĭ. Ministrulŭ esplică aicĭ legea vechiă industrială (art. VIII din 1872) așa că „*în prima liniă*“ suntŭ dătóre a purta cheltuielile înființării și a susținerii scólelorŭ de industriă comunele respective.“ In acéstă ordonanță se vorbesce și de numirea lui Jagocsi Peterffy Jozsef ca comisarŭ ministerialŭ. In ordinațiunea sa dela 13 Augustŭ 1884 Nr. 27,496 relativă la legea cea nouă industrială ministrulŭ susține cuprinsulŭ ordinațiunei de mai susŭ accentuândŭ ca organisarea scólelorŭ industriale sĕ se facă în sensulŭ ei.

Décă dér după interpretarea ministrului comunele suntŭ *în prima liniă* datóre a susține scólele industriale, resultă de aici că în a doua și a treia liniă scólele potŭ fi susținute și de confesiunĭ, reuniunĭ ș. a. în sensulŭ legilorŭ scolare esistente.

Avemŭ unŭ esemplu, că o corporațiune, așadér nu o comună nicĭ statulŭ, a stabilitŭ de curêndŭ unŭ planŭ de organisațiune pentru scólele industriale, ce le susține și le conduce. Ințelegemŭ universitatea săséscă, care pórtă cheltuielile scólelorŭ industriale din 9 orașe.

Nu înțelegemŭ de ce confesiunile sĕ nu pótă avé scóle industriale proprie. Ale denega acestŭ dreptŭ nu insemnéză óre a zădărnici libertatea instrucțiunei, în câtŭ este prevăḍutŭ în art. de lege XXXVIII. din 1868? Nu suntŭ meseriașii tocmai așa fiii bisericei ca și ceilalțĭ, pentru a cărorŭ înstructiune ea este dătóre a se îngriji?

Noi scimŭ că scólele industriale au caracterulŭ scólelorŭ poporale și de aceea și suntŭ supuse supraveghiărei inspectorilorŭ reg. ung. de scólă. Când inspectorulŭ din Brașovŭ a cerutŭ ca scóla, ce-o visitau învĕțăceii românĭ dela meserii, sĕ fiă organisată conformŭ cerințelorŭ legii a fostŭ de sigurŭ convinsŭ că și Românii au dreptulŭ de a înființa și a susține o scólă industrială.

A ne denega acestŭ dreptŭ, când de pildă esistă scolĭ poporale împreunate cu ateliere industriale, precum este cea din Sz. St. György, care are unŭ atelierŭ de lăcătușăriă de artă, este nu numai unŭ curatŭ nonsensŭ, ci este o flagrantă violare a principiului pe care se baséză legea de instrucțiune poporală și mai presusŭ de tóte ne dovedesce, că guvernanții noștri nu se gândescŭ decâtŭ la sugrumarea instrucțiunei poporale a Nemaghiarilorŭ.

Rĕsboiulŭ dintre Sêrbĭ și Bulgarĭ.

Scirile ce sosescŭ dela teatrulŭ rĕsboiului suntŭ fórte contradicătóre, după cum e și isvorulŭ din care se trimitŭ. Scirile sosite din isvorŭ sêrbescŭ suntŭ favorabile Sêrbilorŭ, pentru că, precum scimŭ, nicĭ o telegramă și nicĭ o corespondență nu ese peste granițe, dacă nu suntŭ censurate. Mai multă încredere merită scirile din isvorŭ bulgărescŭ, pentru că s'a observatŭ, că Bulgarii nu s'au sfiitŭ a arăta, dela isbucnirea rĕsboiului, tóte perderile câte le-au avutŭ, precum și tóte succesele Sêrbilorŭ. Din telegramele de mai josŭ se póte convinge orĭ și cine cum se contradicŭ faptele; dér atâta e sigurŭ, că în ḍilele din urmă le a mersŭ rĕu Sêrbilorŭ. Nu numai, că au renunțatŭ la luarea Vidinului, după ce au fostŭ bătuțĭ la Slivnița, ci se spune chiar, că au fostŭ bătuțĭ la Trn, și că Bulgarii au pĕtrunsŭ chiar pe teritoriulŭ sêrbescŭ. Numai la Bresnik au mai avutŭ armele sêrbescĭ succesŭ. Acum după ce Sêrbii au primitŭ întărirĭ de trupe, și după ce va sosi și corpulŭ lui Lesjanin se potŭ aștepta la o isbêndă decisivă, pentru că vorŭ opera în unire vr'o patru divisii. Lupta va fi negreșitŭ grea și crâncenă, pentru că Bulgarii au primitŭ numĕróse întărirĭ de trupe din Rumelia și suntŭ entusiasmațĭ de succesele din urmă.

Ĕtă scirile amĕnunțite despre mișcările și luptele din urmă:

Pirotŭ, 18 Noemvre. *Trupele sêrbescĭ au intratŭ în Breznik. Bulgarii au perdutŭ optŭ tunurĭ* împreună cu *carĕle lorŭ de munițiune*. Armata bulgară dela Vidinŭ se póte considera ca totalŭ desorganisată, nimicită și împrăștiată.

Semlinŭ, 18 Noemvre. Telegrama regelui Milanŭ cătră regina Natalia despre victoria dela Dragomanŭ se termină astfelŭ: »Sărută pe Sașa (numele succesorului la tronŭ în etate de 8 anĭ) și spune-i, că regimentulŭ lui Nr. 7 a atacatŭ pe inimicŭ cu norocŭ și cu micĭ perderĭ, contribuindŭ la victoriă. Te îmbrățișéză alŭ tĕu Milanŭ.«

Țaribrodŭ, 18 Noemvre. O telegramă anunță, că prințulŭ *Alexandru ar fi fostŭ rănitŭ*. Luarea Vidinului e aprópiată. (Telegrama de erĭ ne-a comunicatŭ, că s'a luatŭ, trebue însĕ confirmată scirea.) *La Izvorŭ a fostŭ aḍi o grea luptă*. Intăriturile bulgare au fostŭ asaltate. Comandantulŭ bulgarŭ *Filipovŭ* a perdutŭ archiva și cassa trupei. Conducĕtorulŭ unei bande, *Ilia Baja*, care sprijinì pe Filipovŭ, fù bătutŭ cu céta lui cu totŭ.

Sofia, 18 Noemvre. Aripa stângă a Sêrbilorŭ, care a fostŭ bătută la Slivnița, a fostŭ alungată până dincolo de pasulŭ Dragomanŭ. Până la lupta dela Slivnița, Sêrbii au avutŭ 4000 de morțĭ și rănițĭ din luptele dela Țaribrodŭ, Banskidolŭ Trn, Dragomanŭ ș. a., deórece ei au luptatŭ în colóne compacte. In curêndŭ trupele bulgare vorŭ egala în numĕrŭ pe cele serbescĭ, deórece primescŭ mereu întărirĭ din Rumelia.

Slivnița, 18 Noemvre. In lupta dela *Slivnita*, Sêrbii au lăsatŭ *în mânile Bulgarilorŭ* câteva *tunurĭ* și unŭ insemnatŭ numĕrŭ de *bagage* și *munițiunĭ* precum și prisonierĭ. Armata sêrbéscă s'a dusŭ sĕ se reorganiséze la o distanță de 8 kilometri; ea aștéptă ajutórele, carĭ trebue sĕ soséscă neîntârḍiatŭ dela Trn. Corpulŭ din Bresnik a primitŭ ordinŭ sĕ înainteze spre Slivnița. Până mâne séu poimâne nu mai póte fi vorba de o acțiune, de vreme ce și Sêrbii și Bulgarii suntŭ ocupațĭ sĕ-șĭ adune răniții. Dacă Bulgarii ar avea o cavaleriă numĕrósă, succesulŭ ar fi fostŭ multŭ mai mare. Se aștéptă din Sofia 7000 ómenĭ cu 18 tunurĭ. Trupele din alte părțĭ suntŭ trimise în grabă la Vidinŭ, unde se va întêmpla în curêndŭ o bătăliă. Aci Bulgarii suntŭ multŭ mai numĕroșĭ. Sêrbii îșĭ vorŭ da tóte silințele sĕ învingă la alŭ duoilea atacŭ alŭ Slivniței; lupta va fi câtŭ se póte de crâncenă.

Sofia, 17 Noemvre. Câteva ḍile, probabilŭ, nu va fi nicĭ o luptă, ambele armate se concentréză; ele se vorŭ ciocni într'unŭ modŭ decisivŭ la a doua luptă. Bulgarii au 20.000 ómenĭ concentrațĭ. Se aștéptă aḍi încă 6000 ómenĭ din Rumelia. Se vorbesce, că s'a întêmplatŭ o nouĕ luptă în direcția Vidinului. Pe mâne amĕnunte.

Sofia, 18 Noemvre. *O brigadă sêrbéscă*, detașându-se din corpulŭ. care a operatŭ pe linia Dragomanŭ-Slivnița, *a ocupatŭ drumulŭ, care légă Lom-Palanca cu Sofia*; după unŭ marșŭ forțatŭ, *acéstă brigadă a ajunsŭ astăḍi în Lom-Palanca, a cărei garnisónă a fostŭ făcută prisonieră*. Resistența Bulgarilorŭ a fostŭ slabă. Acéstă mișcare a Sêrbilorŭ este de o mare însemnătate, s'a tăiatŭ comunicația dintre Lom-Palanca și Sofia; de aci înainte ajutórele din Rusciucŭ și celelalte puncte vorŭ trebui sĕ ia altă cale multŭ mai lungă pentru a puté ajunge la Sofia. Bulgarii s'au retrasŭ dela Negotinŭ grămădindu-se în Vidinŭ. Aci se organiséză o mare resistentă; mâne chiar, Sêrbii vorŭ ataca Vidinulŭ. In acelașĭ timpŭ se vorŭ ataca Slivnița și Brnik. Ajutórele bulgare sosescŭ mereu. In Vidinŭ sĕ află aprópe 10,000 Bulgarĭ.

Calafatŭ, 18 Noemvre. In *bătaia* dela *Cula*, care a fostŭ ocupată de Sêrbĭ, *au căḍutŭ morțĭ peste 500 Bulgarĭ*. Cula este situată la 6 óre de Vidinŭ. In Vidinŭ se află 400 Bulgarĭ rănițĭ. Fortărețele Vidinului suntŭ apărate de 36 tunurĭ. Astăḍi sosescŭ în Vidinŭ 16,000 ómenĭ oștire regulată bulgărescă. Remorcherulŭ austriacŭ »Croatien« a transportatŭ 250 pontenierĭ spre Lom-Palanca; femeile și copii părăsescŭ Vidinulŭ și emigréză la Calafatŭ. Comandantulŭ corpului din Vidinŭ a primitŭ o telegramă, că *unŭ corpŭ turcescŭ sosesce la Vranja în ajutorulŭ Bulgarilorŭ*.

Calafatŭ. 18 Noemvre. *Sêrbii au fostŭ respinșĭ dela Trn* Principele *Alexandru* se află în Trn. Elŭ a comandatŭ în persónă armata în luptă.

Filipopolŭ, 18 Noemvre. D. Stransky organiséză cu o activitate deosebită miliția rumeliotă; batalióncle cum suntŭ echipate, plécă imediatŭ spre Bulgaria. S'a

formatŭ unŭ batalionŭ compusŭ numai din Musulmanĭ; aceştĭ din urmă voescŭ cu orĭce preţŭ sĕ fie formaţĭ în corpurĭ speciale spre a lupta contra Sêrbilorŭ. Aci credinţa generală e, că Rusia nu va părăsi pe Bulgarĭ.

Pirotŭ, 19 Noemvre. (Oficială). La Slivniţa, unde Sêrbii 'şĭ-au păstratŭ posiţiunile câştigate, au avutŭ trupele sêrbescĭ 60 de morţĭ şi 300 de răniţĭ. Perderile Bulgarilorŭ trebue că au fostŭ multŭ mai marĭ. La Trn au luatŭ Sêrbii 8 tunurĭ şi au făcutŭ 400 de prisonierĭ, la Adlie (Cula) a făcutŭ Lesjanin 2000 de prisonierĭ.

Ţaribrodŭ, 19 Noemvre. Din Rumelia se anunţă, că cete de voluntarĭ caută sĕ hărţuéscă pe Sêrbĭ, cu scopŭ d'a complica şi mai multŭ situaţiunea, şi poporulŭ bulgarŭ e încuragiatŭ spunêndu-i-se, că Rusia vine în ajutorulŭ Rumelioţilorŭ. La Bresnik Bulgarii n'au pututŭ resista Sêrbilorŭ. O parte din aceştia au înaintatŭ pe şoséua dela Chiustendil în direcţiune dela Radomir spre Isvorŭ. Bulgarii au părăsitŭ întăriturile lorŭ. Sêrbii au făcutŭ 200 prisonierĭ. In urma acestorŭ succese, Sêrbii au încungiuratŭ întăriturile Slivniţei şi regele Milanŭ a datŭ ordinŭ, ca grosulŭ armatei sĕ atace Slivniţa în frontŭ şi de aḑĭ diminéţă continuă lupta pentru ocuparea ei.

Sofia, 19 Noemvre. Pe erĭ se aştepta o mare luptă la Dragomanŭ. Trupele ce sosescŭ continuu din Rumelia se trimitŭ imediatŭ în linia de bătaiă.

Belgradŭ, 19 Noemvre. Prinţulŭ Alexandru se ḑice, că s'a espusŭ atâtŭ de multŭ, încâtŭ credeai, că caută mórtea.

Belgradŭ, 19 Noemvre. Erĭ, desŭ de diminéţa, au atacatŭ Sêrbii posiţiunile bulgare dela Slivniţa din tóte punctele. Bulgarii sub comanda personală a prinţului s'au bătutŭ vitejesce, respingêndŭ orice înaintare a Sêrbilorŭ. Lupta a duratŭ mai multe óre în tóte punctele. O céţă désă i-a pusŭ capĕtŭ. Până aḑĭ nu se scie succesulŭ Sêrbilorŭ la Slivniţa. In urma perderei dela Slivniţa, cuartierulŭ generalŭ alŭ Sêrbilorŭ s'a mutatŭ îndĕrĕtŭ la Pirotŭ. Despre căderea Vidinului nu se scie nimicŭ. Se ḑice, că la Slivniţa s'au vĕḑutŭ oficerĭ englezĭ în armata bulgară.

Belgradŭ, 19 Noemvre. Sêrbii au ocupatŭ Radomiru. Divisiunile unite suntŭ în marşŭ spre Sofia, antegarda sêrbéscă póte că a şi ajunsŭ aḑĭ acolo. Armata bulgară va fi aşadĕr încungiurată.

Calafatŭ, 19 Noemvre. Se anunţă positivŭ, că Vidinulŭ n'au fostŭ luatŭ de Sêrbĭ. Din contră, Sêrbii au renunţatŭ la încungiurarea lui, deórece generalulŭ Lesjanin a primitŭ ordinŭ telegraficŭ, sĕ plece imediatŭ cu trupele la Slivniţa.

Ţaribrodŭ, 19 Noemvre. E falsă scirea, că la Slivniţa Sêrbii au fostŭ respinşĭ de Bulgarĭ. E dreptŭ, ca céţa le ajutase a se apropia de posiţiunile sêrbescĭ, dér au fostŭ respinşĭ Bulgarii după o viuă luptă. Aripa dréptă sêrbéscă i-a scosŭ pe Bulgarĭ din posiţiunile lorŭ întărite dela Slavinje. Sêrbii au avutŭ 500 de morţĭ şi răniţĭ. Erĭ între Bresnik şi Pernik două companii sêrbescĭ au bătutŭ două batalióne bulgare. Bulgarii au avutŭ 100 de morţĭ şi răniţĭ, 60 de Bulgarĭ au fostŭ făcuţĭ prisonierĭ.

Sofia, 19 Noemvre. După bătaia dela Slivniţa, *Bulgarii au isbutitŭ a invada teritoriulŭ sêrbescŭ*. Aḑĭ diminéţă Bulgarii au respinsŭ ataculŭ Sêrbilorŭ la Slivniţa ocupândŭ înălţimile acestora. Intunereculŭ i-a împedecatŭ d'a pĕtrunde Bulgarii mai departe. Entusiasmulŭ Bulgarilorŭ e mare, mai cu sémă după sosirea nouĕlorŭ întărirĭ de trupe. Mâne se aşteptă o luptă decisivă.

Despre luptele din urmă reproducemŭ următórea interesantă corespondenţă particulară a »Voinţei Naţionale«:

Slivniţa, 18 Noemvre. Situaţia în faţa Slivniţei este următórea: Foculŭ s'a deschisŭ la $5^1/_2$ óre diminéţa. După mai bine de 7 ore de luptă înverşunată Sêrbii au slăbitŭ foculŭ. Armata Bulgară era comandată de însuşĭ principele, care se întrecea cu tinerii oficerĭ în zelulŭ şi încuragiarea trupelorŭ. Ataculŭ a fostŭ îndreptatŭ din partea Bulgarilorŭ mai întêiu la aripa stângă a Sêrbilorŭ, apoi cătră drépta şi în fine la centru, unde artileria Bulgară era superioră celei sêrbe. De o cam dată sórtea armelorŭ alterna cândŭ cătră unulŭ cândŭ cătră celalaltŭ, dér după améḑĭ Sêrbii începură a perde terenulŭ şi infanteria bulgară, pĕtrunḑêndŭ la centru, înfrânse aripele sêrbe, carĭ trebuiră sĕ retrogradeze. Atuncĭ năvăliră Bulgarii cu baioneta, dér Sêrbii se retraseră evitândŭ lupta cu arma albă. In luptele de după améḑĭ s'a distinsŭ regimentulŭ Dunărênŭ, care a mersŭ în focŭ în cânturĭ şi urale. *In acestŭ regimentŭ se află unŭ mare numĕrŭ de Românĭ. (Se scie, că şi în armata sêrbéscă se află mulţĭ Românĭ; în divisiunea Timokului se află peste 6000.* Posiţiunile ocupate de Bulgarĭ suntŭ superbe din punctulŭ de vedere alŭ strategiei; întărirĭ ḑidite, şenţurĭ, înălţimĭ artificiale, redute, armamente etc. nimicŭ nu lipsesce pentru a face din acestŭ punctŭ o tăriă de cea mai mare importanţă. S'a observatŭ, că în totŭ timpulŭ luptei Sêrbii n'au desvoltatŭ energia ce s'ar fi pututŭ pretinde unorŭ trupe convinse şi au evitatŭ în tóte părţile încăerarea séu lupta la asaltŭ. Pela 5 óre, Sêrbii începŭ retragerea şi pela 7, foculŭ încetă pe tótă linia. Divisiunile Gutschew şi Lingank au fostŭ admirabile de bravură şi energiă. Principele pe orĭ unde trecea era freneticŭ aclamatŭ de soldaţĭ. S'a făcutŭ sumă de prisonierĭ, printre carĭ mulţĭ oficerĭ, carĭ blestemau pe cei ce au pricinuitŭ resbelulŭ între fraţĭ. Ceva durerosŭ şi nelegiuitŭ este, că, după încetarea luptei, Sêrbii au ridicatŭ stégŭ albŭ pentru strângerea morţilorŭ şi răniţilorŭ şi pe cândŭ Bulgarii sosiră la rĕndulŭ lorŭ pe câmpŭ cu trăsurile şi ómenii dela Crucea roşiă, Sêrbii traseră salve de muscheturĭ asupră-le; au omorîtŭ din răniţĭ, au rănitŭ şi omorîtŭ pe ómenii ambulanţelorŭ, carĭ au fostŭ siliţĭ sĕ părăséscă câmpulŭ lăsândŭ trăsurile în prada inamicului, care asoma cu baioneta séu patulŭ puscelorŭ pe cei ce încă mai dau semne de viéţă.

Vidinŭ, 18 Noemvre. Unŭ regimentŭ de voluntarĭ a isbutitŭ a pĕtrunde în Serbia până lângă Negotinŭ şi a făcutŭ peste 120 prisonierĭ.

Sofia, 18 Noemvre. Nouĕ amĕnunte sosite de pe câmpulŭ de rĕsboiu: In spitale suntŭ aduşĭ peste 200 răniţĭ Sêrbĭ şi Bulgarĭ. Doctorulŭ Stransky concură cu sanitarii la îngrijirea lorŭ. In luptele dela Slivniţa au căḑutŭ mulţĭ Sêrbĭ prisonierĭ S'a observatŭ, că la Petrovhan (trecerea Ginci), Sêrbii n'au primitŭ lupta, ci s'au retrasŭ cu grabă. La Belgragikŭ inamiculŭ a fostŭ luatŭ în gónă şi hărţuitŭ cu perderĭ simţitóre. La Radomirŭ nu le a mersŭ mai bine. La Bresnikŭ s'a repurtatŭ o voctoriă din cele mai strălucite, fiindŭ Sêrbii goniţĭ şi învălmăşiţĭ distanţă de 6 chilometri. Trupele bulgare înaintau la asaltŭ cu musica în frunte şi plinĭ de ardóre. Cătră séră, cândŭ principele se înapoia la cartierŭ, au căḑutŭ lângă dênsulŭ trei granate. Sêrbii în retragerea lorŭ au lăsatŭ drumulŭ presăratŭ cu mulţime de răniţĭ. Cea mai mare parte a unui escadronŭ de cavaleriă a căḑutŭ prinsŭ. Unŭ escadronŭ şi unŭ batalionŭ bulgarŭ năvălindŭ la Bratosch Kovo asupra Sêrbilorŭ cu baioneta, aceştia au luat-o la fugă. Dela Isvorŭ Sêrbii au pornitŭ, spre a-şĭ întări forţele la Slivniţa. La Vraptcea se ḑice, că Sêrbii au avutŭ perderĭ ce s'ar sui la 1500 ómenĭ, ér la Dragomanŭ şi mai mulţĭ.

Sofia, 18 Noemvre După o nouĕ corespondenţă de pe câmpulŭ luptei dela Slivniţa şi după mărturisirile Sêrbilorŭ raniţĭ şi prisonierĭ, aceştia au avutŭ peste 800 răniţĭ şi mai bine de 200 morţĭ.

Sofia, 19 Noemvre. — O divisiune sêrbéscă înaintéză prin Bresnik spre Pernik, ḑde unde ar putea întra cu înlesnire în Sofia. Acéstă constitue unŭ mare pericolŭ pentru Bulgarĭ. Se trimitŭ ajutóre în grabă din Sofia si din alte puncte, bătălia va fi aci din cele mai crâncene, ea va decide de sórtea Sofiei.

Sofia, 20 Noemvre. — Lupta a începutŭ între Sêrbĭ şi Bulgarĭ la Bresnik, se semnaleză o luptă şi pe drumulŭ Lon-Palanca-Sofia. Aceste două bătălii ale căRorŭ amĕnunte le voiu avea deséră vorŭ decide de sórtea Sofiei. O panică mare domnesce în Sofia.

Sofia, 19 Noemvre. — In urma victorieiorŭ însemnate dela Slivniţa, respingerea Sêrbilorŭ pe tótă linia, pericolulŭ pentru căderea capitalei este ca şi înlăturatŭ. Din ḑi în ḑi puterile bulgare se mărescŭ prin sosirea trupelorŭ din Rumelia.

Sofia, 19 Noemvre. — Ḑiua de ierĭ s'a petrecutŭ la flanculŭ stângŭ în schimbare de obuse, ér la centru şi în drépta după o luptă uşóră Bulgarii au reocupatŭ Molovo cu perderĭ de 26 răniţĭ. Sêrbii se întărescŭ în posiţiunile ce ocupă. — Probabilŭ, că mâne lupta sĕ reîncepă cu mare vioiciune.

Sofia, 19 Noemvre, 8 óre séra. Bulgarii înaintândŭ au alungatŭ pe Sêrbĭ la Medoniza, şése kilometri departe de posiţiunile ce ocupaseră.

Sofia, 19 Noemvre 9 óre séra. După unŭ bombardamentŭ de 11 óre, Sêrbii au fostŭ respinşĭ din posiţiunile dela Slivniţa.

Sofia, 19 Noemvre, 10 óre séra. Amĕnunte asupra bătăliei de astăḑĭ: Lupta a începutŭ pe la 7 óre diminéţa şi a încetatŭ la 5 óre séra în favorulŭ armatei Bulgare. Perderile au fostŭ însemnate de ambele părţĭ. Bulgarii au avutŭ peste 900 morţĭ şi răniţĭ, între carĭ vr'o 10 oficerĭ. Au făcutŭ ca la 300 prisonierĭ. Au luatŭ parte în luptă alŭ 4-lea şi alŭ 5-lea regimentŭ de infanteriă, ântêiulŭ de artileriă, parte din trupele şi artileria Rumeliotă. Oficerii şi soldaţii au luptatŭ cu multă ardórea şi fără nuŭ momentŭ de odihnă tótă ḑiua. Unŭ adjutantŭ alŭ Principelui a fostŭ greu rănitŭ.

Sofia, 19 Noemvre, meḑulŭ nopţii. Aḑĭ de diminéţă Sêrbii au începutŭ ataculŭ la aripa dreaptă a Bulgarilorŭ dér au fostŭ respinşĭ mai multŭ de 7 kilometri dincolo de posiţiunile ce ocupau. După améḑĭ ei deschiseră unŭ focŭ bine nutritŭ din aripa dreaptă a lorŭ, dér şi aci fură cu vigóre respinşĭ, cu tóte că aveau angajate în luptă trei batalióne, o bateriă de artileriă de câmpŭ şi unŭ escadronŭ. Sêrbii au fostŭ respinşĭ şi la pasulŭ Guinţĭ. Mulţime de prinşĭ. Cu unŭ cuvêntŭ victoria de astăḑĭ e a Bulgarilorŭ.

Sofia, 19 Noemvre, 10 óre séra. Sêrbii se întărescŭ în posiţiunile ce ocupă la aripa dréptă la Trn, Uschi şi Trnagjol, unde le-au mai sositŭ ajutóre....

Sofia, 19 Noemvre, 11 óre séra. Terenulŭ între Smaltea şi Slevniţa a fostŭ evacuatŭ de Sêrbĭ.

Calafatŭ, 19 Noemvre. Groaza ce cuprinsese populaţiunea Vidinului a peritŭ cu totulŭ, deórece se confirmă, cum că Sêrbĭ s'au retrasŭ dela Vidinŭ cătră Sofia în ajutorulŭ trupelorŭ dela Slivniţa.

Studenţii sêrbĭ din Viena au fostŭ chiămaţĭ de ministerulŭ de rĕsboiu sub stégurĭ.

Trimisulŭ sêrbŭ din Petersburg, Horvatovicĭ, a adusŭ, se ḑice, o scrisóre autografă din partea Ţarului regelui Milanŭ.

In Damascŭ suntŭ concentraţĭ 25,000 de ómenĭ trupe turcescĭ, ce se vorŭ trimite în Creta şi în Epirŭ.

Telegrame din Belgradŭ şi Ţaribrodŭ spunŭ, că la întrarea regelui Milanŭ în oraşulŭ din urmă poporulŭ a strigatŭ: »Zivio Kralj Milutin!« (Trăiéscă regele Milutin ţarulŭ Sêrbilorŭ din suta a 14-ea). Credinţa nóstră e, că acéstă scire e tendenţiósă.

In Darmstadt s'a formatŭ unŭ comitetŭ sub egida prinţului Alexandru, tatălŭ prinţului Bulgariei, care sĕ adune colecte pentru armata bulgară.

La graniţele turcescĭ dinspre Grecia e mare mişcare. Turcia a concentratŭ acolo 42,000 de ómenĭ cu 14 baterii Krup. Cuartierulŭ generalŭ s'a mutatŭ dela Bitolia (Monastirŭ) la Janina.

„Deutsche Zeitung" aduce scirea despre o mobilisare parţială. Se vorŭ aşeḑa 40,000 soldaţĭ la graniţa sud-ostică a monarchiei austro-ungare.

In Agram se aude, că oficerii de reservă ai corpului de armată XIII au fostŭ chiămaţĭ sub stégurĭ.

SCIRILE ḐILEI.

In contra hotărîrei comitatului *Sătmarŭ*, d'a se mărdarea cu $1^0/_0$ în folosulŭ societăţii de maghiarisare „Széchenyi," au făcutŭ recursŭ trei membrii românĭ ai comitatului: Stefanŭ *Bilţiu*, Iónŭ *Popŭ* şi Lazarŭ *Fernea*. Ministrulŭ *Tisza* a respinsŭ recursulŭ şi a aprobatŭ impunerea dărei, ḑicêndŭ, că comitatulŭ n'a trecutŭ peste lege. Ministrulŭ observă numai, ca sĕ se lucreze unŭ statutŭ cum sĕ se întrebuinţeze banii şi sĕ nu se provóce şi celelalte comitate a procede asemenea, deórece lorŭ scie prin ce mijlóce se potŭ promova pe teritoriulŭ lorŭ scopurile „culturale" (citesce maghiarisarea). — Ce mai „bobocŭ" de ministru!

—0—

Alaltaerĭ şĭ-a ţinutŭ *Reuniunea femeilorŭ române* de aicĭ adunarea sa generală. Cu acéstă ocasiune s'a alesŭ şi comitetulŭ reuniunei pentru unŭ nou periodŭ de trei anĭ. Ca preşedinţă a fost alésă, acum a patra óră, dómna *Maria Săcăreanu*. Membre în comitetŭ suntŭ dómnele: *Elena G. Ioanŭ*, *Elena St. Sotirŭ*, *Hareti Stănescu*, *Ecaterina Archimandrescu*, *Agnes Duşoiu*, *Elena Dima*, *Polixena Ilasievicĭ*, *Paraschiva Iosifŭ*, *Octavia Stănescu*, *Maria Zănescu şi Mariţa Popea*. — Una din propunerile cele mai importante, ce s'au făcutŭ în adunare generală este fără îndoială propunerea d-nei Maria Săcăreanu de a se înfiinţa pe lângă cele cincĭ clase, ce le avemŭ şi o *scólă profesională de fete*, unde sĕ li se dea ocasiune elevelorŭ de-a învĕţa diferite meserii femeiescĭ şi economia casnică. Idea e fórte bună şi salutară şi ne bucurămŭ, că ea a fost îmbrăţişată de adunarea generală, care a primitŭ propunerea d-nei Săcăreanu. Rĕmâne numai ca sĕ se execute. Vomŭ reveni mai pe largŭ asupra proiectatei scóle după ce vomŭ primi unŭ raportŭ mai detailatŭ despre decursulŭ adunărei de Joi.

—0—

Ministrulŭ Trefortŭ a mai „pricopsitŭ" cu 70 fl. pe preotulŭ gr. or Vasile Danciu din Olpretŭ.

—0—

Mâne Duminecă în 10 (22) Noemvre 1885, după servirea Sfântei Liturghii, se va sfinţi stégulŭ „reuniunei române de gimnastică şi cântărĭ" din locŭ, în biserica S-lui Neculae din Schei. Toţĭ domnii membrii Reuniunii sunt invitaţĭ sĕ binevoéscă a lua parte la acéstă festivitate. Séra, convenire colegială în sala Hotelului „Nr. 1." Programa: 1. Cânteců de escursiune" de Rheinberger, corŭ micst. 2. „Trei cântece poporale" de Mendelssohn B. corŭ micst. 3. „Sentinella Română" de V. Alexandri (Declamaţiune). 4 „Rĕmasŭ bunŭ codrului" de Mendelssohn B. corŭ micst. 5. „Iată hora se pornesce" de G. Dima, cu acompaniare de piano corŭ micst. După esecutarea programului urméză danţŭ. Începutulŭ la $7^1/_2$ óre séra.

—0—

In *Măieruşŭ* graséză între copii de scólă tusea măgăréscă. Peste 60 de copii suntŭ bolnavĭ, din care causă autoritatea a închisŭ atâtŭ scóla gr. orientală câtŭ şi cea evangelică.

—0—

Circulă sgomotulŭ — înregistrată şi de »l'Indépendance roumaine« — că guvernulŭ românŭ ar fi adresatŭ o notă miniştrilorŭ sĕi în străinătate pentru a explica conduita ce se crede obligatŭ a adopta faţă de evenimentele de peste Dunăre. Acéstă notă ar avea de scopŭ sĕ asigure pe puterĭ, în casulŭ când guvernulŭ regalŭ s'ar vedea silitŭ a lua óre-carĭ mĕsurĭ militare.

—0—

„Voinţa Mehedinţului" dela 4 Noemvre dă următórele amĕnunte despre incidentulŭ cu şalupa română: „Ierĭ şalupa „Grănicerulŭ" viindŭ dela Calafatŭ în susulŭ Dunărei, în dreptulŭ Timocului, a fostŭ bombardată de artileria sêrbă, care a trasŭ 3 obuse asupră'i. D. sublocotenentŭ Bildirescu, oficerulŭ şalupei, ca s'o scape, a adăpostit'o în dreptulŭ unui pichetŭ după ţĕrmulŭ românŭ. D. căpitanŭ Bernescu, comandantulŭ punctului Gruia, luândŭ cunoscinţă, pe d'oparte a comunicatŭ casulŭ d-lui ministru de rĕsboiu, ér pe de alta se ḑice, că întrândŭ in relaţiunĭ cu autorităţile respective din Radujevatz, acestea au întrebatŭ pe şefulŭ bateriei, care a rĕspunsŭ, că din eróre a trasŭ asŭpra acelei şalupe, credêndŭ, că este vasŭ bulgarŭ." Informaţiele particulare ce avemŭ în acéstă privinţă ne autorisă sĕ comunicămŭ lectorilorŭ noştrii, că comandantulŭ trupelorŭ sêrbe îndată ce s'a convinsŭ de greşala lorŭ s'a grăbitŭ a cere scuze şi în momentulŭ când şalupa „Grănicerulŭ" pornì spre a'şĭ urma drumulŭ, trupele sêrbe se înşirară pe marginea Dunărei şi presentară arma.

—0—

Adunarea conferenţiarilorŭ Ateneului din Bucurescĭ a decisŭ a se ţiné o seriă de conferinţe, în diverse oraşe ale ţĕrii, în folosulŭ lotĕriei organisate în folosulŭ clădirii edificiului Ateneului. Programa ce s'a întocmitŭ este următórea: V. A. Urechiă la Ploiescĭ: »Mironŭ Costin;" G. Marianŭ, Craiova: »Rolulŭ Ateneului;« C. C. Dobrescu, Ploiescĭ: „Stăruinţa Romanilorŭ în Dacia;» Stefanŭ Velescu, Têrgovişte: „Arta de a tăcé;« Ionescu Gionŭ, Craiova: ‚Ronsard şi Banulŭ Mărăcine,' şi la Pitescĭ: »Viele Brâncovenescĭ;« C. C. Arionŭ, Focşanĭ: ‚Ideile false;" D. Mihăescŭ-Porumbaru, Slatina: »Crearea industriei naţionale;' Tache Ionescu, Focşanĭ: „Femeia în Occidentŭ;' Nic Ath. Popovicĭ, Galaţĭ: ‚Crisa monetară;" G. Paladi, Bêrladŭ: „Rolulŭ femeei în democraţiă."

—0—

In Dobrogea şi mai alesŭ la Constanţa, Marea Neagră aruncă la malŭ felurite obiecte din adâncimele ei, între altele şi monete antice. Până la încorporarea Dobrogei cu România şi chiar câţĭ-va anĭ după acésta mai mulţĭ Turcĭ, ḑice »România Liberă,' strângeau monetele şi alte antichităţĭ şi le dădeau la amatorĭ, câte unŭ pumnŭ plinŭ pentru unŭ francŭ. In timpulŭ din urmă însĕ găsindu-se mai mulţĭ amatorĭ, s'au ivitŭ speculanţĭ şi precupeţĭ şi pentru acele monete antice, carĭ astăḑĭ deja se vêndŭ pe preţurĭ destulŭ de urcate. Printre monete se găsescŭ piese de aramă şi de argintŭ, dela Nerva-Traianŭ alţĭ împĕraţĭ Romanĭ, precum şi lămpĭ, chei antice ş. a.

—0—

In 17 Noemvre n. de diminéţă s'a esecutatŭ în Wehlheiden sentinţa de mórte pronunţată în contra lui *Lieske*, omorîtorulŭ consiliarului poliţienescŭ Rumpf. Lieske până în momentulŭ din urmă a susţinutŭ, că nu e vinovatŭ.

CONCERTŬ ŞI PETRECERE IN BISERICA-ALBA.

Biserica-Albă, 18 Noemvre n. 1885.

Domnule Redactorŭ! Concertulŭ şi danţulŭ arangiatŭ aicĭ în séra de 3/15 Noemvre c. din partea corului vocalŭ românŭ cu programa, care la timpulŭ sĕu vi s'a comunicatŭ, potŭ ḑice cu deplină satisfacţiune, că amĕsuratŭ scurţimei timpului de pregătire, de abia douĕ sĕptĕmânĭ, şi amĕsuratŭ împrejurărilorŭ de aicĭ, a succesŭ destulŭ de bine şi frumosŭ.

Producţiunea s'a începutŭ séra punctŭ la 8 óre cu o *Ouvertură romantică* de Keller, esecutată de întréga capelă militară din locŭ cu o precisiune destulŭ de rară. Melodia întru adevĕrŭ a avutŭ unŭ coloritŭ aşa de romanticŭ, încâtŭ a causatŭ multă plăcere publicului ascultătorŭ.

Au urmatŭ apoi producţiunile corului vocalŭ pe rondate cu cele ale cunoscutului nostru cântăreţŭ *Nicolau Popoviciu*, prof. de cântŭ şi musică în Caransebeşŭ

Corulŭ vocalŭ a cântatŭ mai ântêiu *Devisa* sa (motto) ariă de Kodrasz, poesiă de Strêmbein, după care a urmatŭ immediatŭ punctulŭ alŭ doilea din programă »*Doină doiniţă*,« ariă de Vorobchieviciu şi poesiă de Alexandri. Alte douĕ puncte din programă esecutate din partea corului vocalŭ au fostŭ; „*Cântecŭ Sicilian*« şi „*Érna*," ambele composiţiunĭ de C. G. Porumbescu dintre carĭ cea dântêiu cu tecstŭ de Alexandri, ér a doua de Xenopolŭ.

Producţiunile corului vocalŭ au succesŭ fórte bine şi au seceratŭ aplause frenetice, carĭ aplause cu atâta suntŭ mai măgulitóre cu câtŭ acelea au venitŭ dela maioritatea neromână a publicului şi mai cu sémă dela publiculŭ germanŭ, care în acéstă comună urbană, nu numai după proporţiunea sa numerică — fiindŭ aicĭ 6644=70% Germanĭ între 9845 locuitorĭ, — ci şi după cultura, averea şi posiţiunea sa socială se ţine a fi celŭ mai superiorŭ. Publiculŭ ascultătorŭ a fostŭ fórte surprinsŭ de frumosulŭ progresŭ ce l'a făcutŭ şi la doveditŭ corulŭ vocalŭ românŭ de aicĭ, aşá încâtŭ persóne competente mi-au dechiaratŭ, că nicĭ corulŭ germanŭ de aicĭ n'ar fi putută cânta cu mai multă precisiune, siguritate şi acuratéţă. Tóte modulaţiunile melodielorŭ: tactŭ, ritmŭ etc, au fostŭ fórte strictŭ observate. Altcum melodiele bucăţilorŭ cântate încă au avutŭ unŭ coloritŭ fórte plăcutŭ şi pĕtrunḑĕtorŭ.

Ca părţĭ culminante din bucăţile cântate amintescŭ: Solo cântatŭ de tenoristulŭ *Const. Novacescu* în »*Doina doiniţă.*" Poesia încă este frumósă, dér cântarea şi mai frumósă şi mai impunĕtóre, putemŭ ḑice sublimă. La acéstă sublimitate a rĕspunsŭ publiculŭ cu aplause prelungite. Totŭ ca părţĭ culminante am sĕ amintescŭ modulaţiunile de „piano,' »pianissimo' şi »parté« din »Cântecululŭ sicilianŭ«, esecutate cu o precisiune rară, prin ceea ce s'a doveditŭ în modulŭ celŭ mai splendidŭ, de ce este capace şi ce póte produce diliginţa de ferŭ a Românului. Totŭ aşa de frumósă a fostŭ şi partea a doua din cântecululŭ »Érna«.

Onóre! de trei orĭ onóre corului vocalŭ românŭ din Biserica-Albă, care şĭ-a sciutŭ deslega problema în modŭ atâtŭ de splendidŭ! Onórea şi lauda, ce o merită acestŭ corŭ, este cu atâtŭ mai mare, cu câtŭ considerămŭ, că numai 14 membrii activĭ are.

Ce se ţine de cele şése bucăţĭ din programă cântate de d. prof. N. Popovicĭ, credŭ, că d-sa ca unŭ fórte bunŭ cântăreţŭ, este cu multŭ mai cunoscutŭ înaintea publicului, decâtŭ sĕ fiă trebuinţă d'a mĕ ocupa mai cu deamĕruntulŭ de cântarea d-sale. Cu tóte că, rĕcindu-se pe cale, n'a fostŭ pré dispusŭ d'a cânta, ér d'altă parte bucăţile alese şi cântate cu o voce dramatică măiestrită au fostŭ mai multŭ pentru publiculŭ pricepĕtorŭ de musică, totuşĭ din partea publicului a fostŭ fórte bine primitŭ şi viu aplaudatŭ de repeţite orĭ. Partea ultimă, din ultima bucată, care a cântat'o, »Dorŭ de rĕsbunare« de Cavadia, a produsŭ efectulŭ celŭ mai mare.

Ultimulŭ punctŭ alŭ programei, care a duratŭ şi mai multŭ decâtŭ celelalte, l'au ocupatŭ Potpouriurile de melodii românescĭ, compuse de d. *Sykora* dirigintele capelei militare de aicĭ. Aceste melodii, carĭ conţinŭ o colecţiune séu varieţiune din mai multe — preste 15 — arii frumóse românescĭ, asemenea au fostŭ esecutate de întréga capelă militară, cu o precisiune deosebită.

Composiţiunea d-lui Sykora este fórte nimerită. Originalulŭ arielorŭ este păstratŭ în întréga sa puritate; variaţiune numai acolo este, unde este de lipsă pentru a trece dintr'o ariă orĭ melodiă într'alta. Cu tóte aceste totalitatea face impresiunea întregului, făcêndu-ne cunoscuţĭ totodată şi cu farmeculŭ dulce, răpitorŭ alŭ melodielorŭ nóstre românescĭ. ‚Hora pĕcurarului« este culmea sublimă şi pĕtrunḑĕtóre a acestei composiţiunĭ, pe lângă care se grupéză tóte celelalte melodii. Potŭ ḑice, că acestŭ punctŭ alŭ programei, ca unŭ ce mai specialŭ românescŭ, a fostŭ primitŭ cu însufleţirea cea mai mare, cu aplausele cele mai frenetice, aşa încâtŭ — ceea ce este rarŭ — capela a fostŭ silită a repeta.

Concertulŭ s'a terminatŭ pre la 9½ óre şi d. Syhora încă a fostŭ felicitatŭ de mai multe părţĭ pentru frumósa sa composiţiune şi pentru precisa esecutare a capelei.

După concertŭ s'a începutŭ danţulŭ cu »Hora« după care conformŭ programei s'a continuatŭ mai departe danţându-se şi ‚Ardeléna« de douĕ orĭ.

Intre acestea publiculŭ s'a adunatŭ de a mai împlutŭ sala cea nouĕ dela Burg. Puţine locurĭ au rĕmasŭ góle. Numĕrulŭ celorŭ de faţă a trecutŭ preste 300 Publiculŭ în genere a fostŭ fórte alesŭ. Am avutŭ însĕ şi câţĭ-va ţĕranĭ românĭ dela sate de pre aici din giurŭ. Inteliginţa nóstră însĕ de aici din giurŭ — abstracţiune făcêndŭ dela unele esceptiunĭ forte onorabile — n'a fostŭ representată în numĕrŭ suficientŭ. Adevĕratŭ, că din causa arangiărei grabnice au rĕmasŭ mulţĭ neînvitaţĭ. Dér dintre cei învitaţĭ se puteau presenta şi mai mulţĭ. Din ţinuturĭ mai îndepărtate — afară de d. Popoviciu — a fostŭ de faţă şi d. *Valeriu Barceanu*, distinsulŭ colaboratorŭ dela ‚Luminătoriulŭ« din Timişóra. Intre dame *numai* douĕ au fostŭ în *costumŭ naţionalŭ românescŭ*, dintre carĭ una a fostŭ amabila soţiă a comerciantului din Cuchiciu şi a bravului românŭ d. Georgiu *Nodaşianu* jun. Cadrilulŭ l'au jucatŭ mai multŭ decâtŭ 50 de părechĭ. Nicĭ Germanii, când au ţinutŭ festivitatea deschiderei salei celei nouĕ înainte de acésta cu vr'o douĕ lunĭ, n'au avutŭ atâta publicŭ, câtŭ amŭ avutŭ noi Românii. Mai amintescŭ aci încă, că în séra precedentă a avutŭ petrecere şi »társas kör«-ulŭ de aici, dér publicŭ aşa de puţinŭ a avutŭ, încâtŭ Cadrilulŭ l'au jucatŭ abia 14 părechi. Vreau sĕ ḑicŭ adecă, că concertulŭ şi petrecerea românéscă — deşi pregătirile s'au făcutŭ în timpŭ scurtŭ de abia 14 ḑile — a fostŭ cercetată şi a succesŭ destulŭ de bine şi frumosŭ. Danţulŭ a duratŭ până diminéţa după 2½ óre, când a începutŭ a se depărta publiculŭ ducêndŭ cu sine suvenirile cele mai plăcute ale unei desfătărĭ şi petrecerĭ animate.

Pausă nicĭ nu s'a ţinutŭ, ci s'a danţatŭ în continuu. Intre danţurĭ corulŭ vocalŭ s'a produsŭ câte cu o cântare nouĕ, ca „Tătarulŭ,' »Marşulŭ cântăreţilorŭ,' »Serenada« etc. spre delectarea publicului, care şedea la mesele situate în salâ, giurŭ împrejurŭ în afară de bariera ce incongiura centrulŭ de danţŭ.

Resultatulŭ celŭ frumosŭ, care l'amŭ câstigatŭ noi Romanii de aicĭ pe terenulŭ culturalŭ şi socialŭ cu acéstă ocasiune este d'a se mulţămì în partea cea mai mare: preşedintelui corului *Ionŭ Micu Roşiu* advocatŭ dirigentului corului Schiimichen alias *Simonescu*, industriaşului covrigarŭ *Constantinŭ Palen*, şi tinerilorŭ comercianţĭ de mare speranţa: *Demetriu Bălănescu* şi *Andreiu Bobaroni*. Onóre lorŭ!

Nu potŭ trece însĕ cu vedere nicĭ aceea, că la reuşire şi respective la cercetarea numerósă a contribuitŭ în mare parte şi presenţa cântăreţului nostru cu bunŭ renume a d-nului prof. N. Popoviciu, pentru ceea ce corulŭ vocalŭ îi este şi mulţămitorŭ.

Resultatulŭ materialŭ alŭ acestei petrecerĭ încă nu a rĕmasŭ îndĕrĕtŭ. Venitulŭ brutŭ ordinarŭ face 187 fl. 50 cr., suprasolvirĭ 7 fl. 80., tatalŭ: 195 fl. 30 cr.; spese 129 fl. 28 cr. (din carĭ onorariulŭ d-nului Popoviciu şi alŭ capelei militare face cam 85 fl.); venitŭ curatŭ: 66 fl. 02 cr., din care sumă trimiţêndu-se comitetului din Oraviţa pentru incendiaţĭ 25 fl., remâne pentru cassa corului 41 fl. 02 cr. v. a. Oferte banale pentru corŭ din provinciă până acum au sositŭ numai dela d. adv. Calciunariu din Orşova în sumă de 1 fl. v. a.

Vĕ potŭ asigura, D-nule Redactorŭ, că între împrejurările actuale suntemŭ fórte mândri şi pré îndestuliţĭ cu reusita concertului şi a petrecerei. In ḑilele următóre totŭ oraşulŭ vorbea despre „*succesulŭ splendidŭ alŭ Românilorĭ.*" Celorŭ, ce n'au luatŭ parte le-a părutŭ rĕu, că s'au lipsitŭ de o desfătare atâtŭ de nobilă şi animată.

Corosp. ord

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.')

BERLINŬ, 20 Noem.—Discursulŭ tronului prin care s'a deschisŭ Reichstagulŭ germanŭ amintesce mai multe reforme ale dărilorŭ, estinderea asigurărei pentru casurĭ de nenorocire asupra lucrărilorŭ economiei rurale şi forestiere şi asupra funcţionarilorŭ şi soldaţilorŭ; esprimă speranţa, că în curêndŭ se va aplaná cestiunea Carolinelorŭ şi se vorŭ regula relaţiunile colonielorŭ. Discursulŭ se finesce cu următórele cuvinte:

„Imperiulŭ germanŭ se bucură de nişte relaţiunĭ pacînice şi amicabile cu tóte guvernele din afară. Impĕratulŭ speréză cu tăriă, că *luptele statelorŭ balcanice între sine nu vorŭ conturba pacea puterilorŭ europene* şi că puterilorŭ, carĭ înainte cu şépte anĭ au încheiatŭ pacea, le va succede a asigura acestorŭ tractate respectulŭ popórelorŭ independente din peninsula balcanică. Impĕratulŭ e însufleţitŭ de încrederea, că-i va succede susţinerea păcii europene şi în viitorŭ."

BELGRADŬ, 21 Noemvre. — Desastrulŭ ce l'au suferitŭ trupele sêrbescĭ la 18 Noemvre la Slivniţa se pune în contulŭ întârḑiatei sosirĭ a trupelorŭ colonelului Topalovicĭ pe câmpulŭ luptei. Circulă faima, că *Regele Milanŭ a permutatŭ cuartirulŭ generalŭ dela Ţaribrod la Pirot. Generalulŭ Leşianinŭ a primitŭ ordinulŭ de a porni cu trupele sale la Slivniţa,* unde se aştéptă în curêndŭ o a doua bătăliă.

SOFIA, 21 Noemvre. — Agenţia Havas) Prinţulŭ Bulgariei a telegrafatŭ Sultanului, că elŭ şi poporulŭ bulgarŭ *i se supunŭ lui şi că trupele bulgare au evacuatŭ Rumelia.* Sultănulŭ mulţumitŭ de acestŭ rĕspunsŭ a conchiematŭ imediatŭ unŭ consiliu de ministri.

SOFIA, 21 Noemvre. — In urma telegramei prinţului Alexandru către Sultanulŭ se crede, că e posibilŭ ca puterile sĕ someze pe regele Milanŭ d'a se retrage cu trupele sale din Bulgaria.

DIVERSE.

Cununiă. — Dumineca în 10 (22) Noemvre se va celebra în biserica Sf. Treimĭ din Vizirŭ, lângă Brăila, cununia d-lui D-r. *Iancu* ‚*Meţianŭ,* fiulŭ P. S. S. Episcopului din Aradŭ, cu D-şóra *Elena Grossu*, fiica d-lui Ionŭ N. Grossu, mare proprietarŭ în Vizirŭ. Adresămŭ tinerei părechĭ cele mai sincere, felicitărĭ!

***

CONCERTŬ. — Atragemŭ atenţiunea publicului nostr la concertulŭ ce 'lŭ va da renumitulŭ cântăreţŭ dela opera curtii din Viena, d. *Gustav Walter* Lunĭ séra în sala Hotelului Nr. 1.

***

Ruşii la muntele Athosŭ. — Se scie, că pravoslavnicii din Rusia au multă simpatiă către locurĭ sfinte; mai alesŭ mănăstirile muntelui Athos au câştigatŭ simpatiele lorŭ. Profitandŭ de ocasiune, mulţimea de şarlatanĭ, înşală lumea încultă în Rusia, aducêndŭ din susŭ numitele mănăstirĭ felŭ de felurĭ de lucrurĭ ḑise sfinte, carĭ le vêndŭ cu marĭ preţurĭ. „Nu e destulŭ, lucrurile acestea fabricate chiar în Rusia, sunt rĕspândite chiar până la graniţele Chinei. Fugarĭ din temniţe, din ocne, desertorĭ din armată găsescŭ trai bunŭ şi ospitalitate la sfintulŭ munte, acolo întrândŭ în rîndurile monachilorŭ ascunḑêndŭ sub potcapiu capulŭ rasŭ de hoţŭ, se reintorcŭ din nou în patriă şi sub nume de palomnicĭ cutreeră ţéra întrégă făcêndŭ negoţŭ cu „sfintele cruciuliţe" din lemnulŭ „Athos alŭ Domnului," cu lacrămile sfintei Barbara şi cu alte sfinte lucrurĭ. Aşa înşelândŭ lumea aceştĭ palomnicĭ strîngŭ sume considerabile şi sosindŭ din nou la Athos cumpără acolo chilii, case şi vii. Mulţĭ din ei avêndŭ banĭ făcuţĭ prin înşelăciune, nu voescŭ sĕ între pe deplinŭ la mănăstire, unde ustavurile suntŭ cam aspre şi sub nume de fraţĭ potŭ trăi admirabilŭ. Guvernulŭ rusŭ a luatŭ deja mĕsurĭ contra acestorŭ vagabunḑĭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 18 Noembre st. n. 1885

Rentă de aurŭ 4%	97 30
Rentă de hârtiă 5%	89 85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	124 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	108.75
Bonurĭ rurale ungare	103. –
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	103.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103 –
Bonurĭ rurale transilvane	102.50
Bonurĭ croato-slavone	102. —
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	97.70
Imprumutulŭ cu premiu ung.	118 25
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.10
Renta de hârtiă austriacă	81.60
Renta de arg. austr.	82 80
Renta de aurŭ austr.	108 25
Losurile din 1860	139 40
Acţiunile băncei austro-ungare	861.—
Act. băncei de creditŭ ung.	286.25
Act. băncei de creditŭ austr.	281 60
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 90
Napoleon-d'orĭ	10.00
Mărcĭ 100 imp. germ.	61.87
Londra 10 Livres sterlinge	125.80

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 6 Noemvre st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	84	85
Renta rom. amort. (5%)	87½	88½
» convert. (6%)	81	84
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	29	31
Credit fonc. rural (7%)	98	100
» „ „ (5%)	82	83
» » urban (7%)	92	94
» » » (6%)	—	—
» » » (5%)	76	78
Banca naţională a României	1000	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.		
« » » Naţională		
Aurŭ	18	—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.02	2.04

Publicaţiune.

Comisiunea pentru conscrierea viriliştilorŭ în representanţa comunală a oraşului Braşovŭ pro 1886 — în înţelesulŭ §-lui 35 Art. de lege XVIII din 1871 — va ţiné şedinţă publică în sala cea mare a casei sfatului Joi în 14 (26) Noemvre a. c. la 3 óre p. m.

Se atrage atenţiunea celorŭ interesaţĭ asupra acestei şedinţe.

Braşovŭ în 9 (21) Noemvre 1885.

Ioanŭ Lengeru,
preşedintele comisiunei.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.